

Nevarno za celo državo bi bilo, ako bi se tudi v Avstriji uveljavilo načelo: Le po ceni živeti, četudi se pri tem ugonobi poljedelstvo. Vsi prijatelji kmečkega prebivalstva se morajo danes tesno združiti, da v močnih vrstah odbijajo nasprotno napade. Slovenska kmečka zveza ponuja na Štajerskem vsem tem prijateljem gostoljubno svojo streho. Prijatelji kmečkega prebivalstva, na krov!

Politični ogled.

— Med avstrijsko in ogrsko vlado je nastalo napeto razmerje zaradi pogajanj o nadaljni skupnosti avstro-ogrsko banke, ki izdaje denar. Ogrji hočejo, da se jim vse obveznosti pri banki v gotovini izplačujejo, to se pravi, oni hočejo z nami imeti skupno banko samo v to svrhu, da nas lahko molzejo in izrabljajo. [Avstrijska vlada se je skrajša zelo dobro držala nasproti Ogrm, v zadnjem času pa je začela omahovati. Upamo, da se ne bo udala, kajti sicer bi imela v državnem zboru težavno stališče.

— **Delegacije.** Odseki delegacij so končali svoja posvetovanja in sedaj se začne posvetovanje cele delegacije. Poročilo o Bosni in Hercegovini (je imel Ploj, toda začudenje je vzbudilo, da v svojem poročilu ni našel besedice zoper ministra Buriana, ki je predlanskim dal koncesijo ogrski židovski banki za odiranje bosansko-hercegovega kmeta. Spozabil se je celo tako daleč v svoji hlapčevsko vladni uslužnosti, da je kot jugoslovanski delegat izrekel baronu Burianu pristržno zahvalo in priznanje, in sicer potem, ko je bil baron Burian še v isti seji povdarjal, da je storil popolnoma prav, ko je dal oni banki dovoljenje za odiranje jugoslovanskih kmetov.

— **Pogajanja,** ki so se vršila na Češkem za sporazumljenje med Čehi in Nemci, so običajna pri trdoglavoosti Nemcev, ki hočejo za svoj narod imei vse mogoče predprave, a Čehom pa nič dovoliti. Zelo poučno je zadržanje Nemcev na Češkem za našo slovensko-štajersko politiko. Kakor mi na Štajerskem, tako so Nemci na Češkem v manjšini. Vsled tega so si že davno izbojevali svoj deželni šolski svet in svoj gospodarski svet, isto torej, kar zahtevajo sedaj naši poslanci v Gradcu. Češki Nemci pa se niso samo s tem zadovoljili. Sedaj zahtevajo tudi delitev denarja in deželnega odbora ter nastavljanje nemških uradnikov po gotovem razmerjem ključu. Čehi pa želijo, da se onemogoči v deželnem zboru obstrukcija, ako Nemcem izpolnijo vse zahteve. Toda tega Nemci nečejo dovoliti. Vsled tega se bodo nemara pogajanja razbila.

— Na Kranjskem je bil zadnji sobota zaključen deželni zbor. Njegovo delovanje je zelo plodonosno. Pozna se, da ima prav ljudska stranka vajeti v rokah. Nikjer v Avstriji se ni v zadnjem času toliko cest gradilo, toliko vodovodov postavilo kakor na Kranjskem, kjer so liberalci prej strašno zanemarjali kmeta. Sklenil se je tudi nov cestni zakon, po katerem bo dežela veliko več plačevala k cestam, kakor v kateri drugi deželi, ter zakon glede izrabljanja vodnih sil, koji zakon bo odprl deželi nov vir blagostanja, pa tudi dohodkov.

— **Volitve na Hrvaškem.** Na Hrvaškem so se vršile 28. okt. glavne in 29. okt. ožje volitve v deželni zbor. Hrvaški ban Tomašić je doživel razočaranje. Upal je, da bo njegova stranka imela večino v deželni zboru, a si je priborila komaj 16 mandatov. V novem deželnem zboru sploh nima nobena stranka za se večine. Koalicija (združeni hrvaški in srbski liberalci), ki je prej imela večino, je v volilnem boju dobila samo 36 mandatov. Razven tega so dobili: kršćansko-socialna stranka prava 15 mandatov, kmečka (seljačka) stranka 9 mandatov in stranka dr. Mile Starčevića 9 mandatov. Ako se koalicija ne pridruži banovim poslanecem, bo menda sabor zopet razpuščen.

— Na Portugalskem ne nehalo liberalci s svojim delom. Lisabonski svobodnomiselni občinski svet je sklenil, da prepove vse procesije, (kakor tudi da ne smejo duhovniki nositi cerkvene obleke. Dva duhovnika in cerkovnika so na cesti aretirali, ker sta hotela blagosloviti dva mrljica. Niti na pokopališču ne smejo duhovniki stopiti v duhovski obleki. Lisabonski civilni guverner je ukazal, da preidejo pokopališča iz cerkvene v občinsko last. S pokopališč namestijo odstraniti križe in kapelice.

Gospodinjska šola na Teharjih.

Dne 25. okt. je bila nakmetijsko-gospodinjski šoli v Teharjih javna skušnja koncem šolskega leta.

Udeležilo se je razum mil. g. opata kot predsednika tudi lepo število poslušalcev, ki so imeli priložnost, zvedeti, kaj so se gojenke učile in kako so se teoretično in praktično izveščale za svoj bodoči poklic. Ker bi moglo tega ali onega zanimati, povemo tu, da se vadijo gojenke v vseh vednostih in spretnostih, katere mora znati dandanes dobra gospodinja.

Pregovor še pravi, čas je zlato; kdor hoče s časom ravnati, kakor mi navadni ljudje z zlatom, mora ga čislati, in da mu bo to mogoče, mora znati šteti trenotke, ure, dneve itd., računati mora.

Računstvo se je poučevalo na obe strani; teoretično v šoli, praktično v gospodinjskem knjigovodstvu. Pisale so dalje razna osebna in obrtna pisma, pobotnice, izpričevala in kar mora pogosto pisati go-

spodinja. Pa tudi petje in leposlovstvo ni izostalo. Deklice naj spoznajo svojo ožjo in širjo domovino, posebno naj se navdušijo za svoje hlabre pradede, ki so nam vsem vzgled človeka, ki pozna in ljubi svoje in spoštuje tuje imetje. Poglavitni del vsega pouka je bilo samoumevno gospodinjstvo, ki je obsegalo lastnosti dobre gospodinjice, katera se suče v hiši kot dobra kuharica, ki ne ve pripraviti samo jedil okusno, temveč pozna tudi lastnosti in tečnost posameznih jedil; dalje kot spretna perica, šivilja, vrtnarica, z eno besedo kot steber, ki hiši tri vogle podpira. Ker pa še ni popolna gospodinja, ako zna samo v hiši in kuhinji vzdrževati red in snago, učile so se gojenke tudi zdravlilstva.

G. dr. A. Schwab je skušal razširiti deklicam svetovno naziranje, odpraviti škodljive vraže in usposobiti je za časa nesreče priskočiti bližnjemu na pomoč. Zato so se učile poznati razne bolezni, sredstva, kako se jih obvarovati in način, kako ravnati z bolniki.

Praktično so obvezovale različne rane, kuhale raznovrstna jedila za navadno kmečko in meščansko obitelj, sem in tje pokazale, kako znajo prirediti tudi skromno gostijo brez šampanjca. Večkrat se je bilo treba tudi podvezati in stopiti v hlev ter krmiti živino, posebno pa učiti se pravilno molziti.

Ker je perutnina poglaviti vir ženskih dohodkov na deželi, vadile so se gojenke, oskrbovati krave in vzrejati lepe piške.

Na vrtu je prostor za kuhinjski priborilek; zelenjavo vsake vrste so imele priložnost sejati, vaditi, presajati, zalivati in okopavati. Cvetice ob robu gredic in malih rotund okoli hiše so bile v razvedrilo posameznim, obenem tudi predmet, pokazati svoj okus.

Človek obrača, Bog pa obrne, pravi pregovor, in glede na to gojilo se je tu na tej, kakor na vsaki dobri soli versko pravno življenje po geslu: Z Bogom začni vsako delo, pa bo dober tek imelo.

Razne novice.

Imenovanje. Državnega pravdnika /namestnik v Celju dr. Fr. Bračič je /imenovan /za državnega pravdnika.

Osebnost. Častiti gospod Maks Goričar, dosedaj kaplan v Šmartinu pri Saleku, je izstopil iz lavantinske škofije in odšel v Dubrovnik, da tamkaj vstopi v dominikanski red.

Učiteljska mesta. Na enorazrednih ljudskih šolah v Razborju pri Slovenjgradu in Cirkovicah.—V Skalari je razpisano mesto učitelja-voditelja, na 5-razredni ljudski šoli Sv. Duh-Loče pa mesto stalnega učitelja. — Mesto učiteljice je razpisano na 5-razredni ljudski šoli v Kamniet pri Mariboru. Prošnje do 30. t. m.

Liberalna veletrgovina Agro-Merkur v Ljubljani je prišla v konkurz. K političnim propadom kranjskih liberalcev pri volitvah se je pridružil sedaj še gospodarski polom. Najbolj zabiti liberalci na kmetih morajo sedaj sprevideti, da je liberalno gospodarstvo za nič in da je skrajni čas, da se spametujejo in obrnejo liberalcem hrbet.

Naroden junak. Že enkrat so bili letos vsi jugoslovanski listi, bodisi liberalni ali katoliški, edini v obsodbi hofrata Ploja, namreč takrat, ko je hvalil nemško politiko zunanjega ministra Erentala. Sedaj pa se je zgodil drug slučaj, pri katerem so tudi vsi listi istega mnenja, iste stroge obsodbe. Ploj je namreč v delegacijah izrekel priznanje slovaškemu odpadniku mažaronu ministru Burianu, kojemu je izročena v oskrbo Bosna in Hercegovina, kjer skuša uveljaviti mažaronsko politiko. To je pokazal Burian pred poldrugim letom, ko je dovolil ogrskim židom ustanoviti banko za odiranje bosanskih kmetov. Opravičeno piše „Slovenec“: „Zares, odkar ima slovensko ljudstvo pravico, voliti poslance, se še ni zgodilo, da bi bil slovenski poslanec, in naj je bil še tako slab, tako cinično ponižal in osramotil svoj narod, tako cinično in brezsrčno zaničeval svoje volilce, čast, poštenje in blagor ljudstva, kakor je to storil 29. oktobra leta 1910, v vnanjskem odseku avstrijske delegacije poslanec ptujsko-ormoških kmetov, hofrat Friedrich Ploj.“

Ptujskem listu „Štajercu“ inserirajo: Brivec Pajdaš iz Brežic, hotel Styria na Dobrni, trgovec Johann Kos iz Celja, čevljar Orač iz Laškega trga, trgovec Hans Sirk iz Maribora, valčni umetni mlin v Rušah, čevljar Berna v Celju, vinski trgovec Kusten v Celju, urar Ackermann v Ptuju, krčmar Lanko v Trbovljah, Slawitsch in Heller v Ptuju, mizar Blažević v Brežicah, trgovec Kaspar v Ptuju.

Ptuj. V našem okraju so liberalci in slogaši, katerih pri nas popolnoma nič več ne loči, bili zadnji čas pridno na delu. V Halozah je edino delavno bralno društvo v liberalno-slogaških rokah. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici bodo ustanovili javno ljudsko knjižnico. Za kraje Polenišak, Sv. Lovrenc v Slov. gor. in Sv. Tomaž se je ustanovila cirilmetodarijska, poudružnica. Šnops in liberalizem sta najhujša sovražnika ptujskega okraja, proti katerima moramo biti vedno na straži. Četudi je par izdajalcev v naših lastnih vrstah, tem trdnejše moramo drugi držati skupaj ter na vse načine odvrčati slabše posledice alkohola in slabega berila od našega pridnega ljudstva.

Liberalci in kmet. V kranjskem deželnem zboru je izjavil liberalni poslanec Višnikar, da je naš kmet gospod, da ima polno vlog v hranilnicah in da malokatera hiša pride na boben. Liberalni poslanec

dr. Tavčar pa je dejal, da so kmečki žulji le bajka. Liberalni poslanci so nadalje predlagali in govorili za to, da se odprejo meje tuji živini in so rolneli proti draginji mesa in kruha. Druge draginje dosedaj še menda niso opazili.

Naši špeharji ležijo nemškim mesarjem iz Maribora, Ptuja itd. hudo v želodcu. To se je posebno videlo na zborovanju, katero je priredila štajerska deželna zveza mesarjev in prekajevalcev dne 26. oktobra t. l. v Mariboru. Na tem zborovanju se je zahtevalo sledeče: V Ptuju in Mariboru naj bi se vsak sejmski dan poslaia na trg dva mesarja ali prekajevalca špeharje nadzorovat. Špehar sme pripeljati na trg le toliko mesa in špeha, kolikor je primereno njegovemu posestvu; če pripelje več, potem je kupil meso na Hrvaškem in potem ni več špehar, temveč tržec, in kot takega se ga lahko vsak čas nažene s trga. V vsakem takem slučaju se bo poklicalo oblast na pomoč. — To in nič drugega ne zahtevajo nemški meščanski mesarji v času, ko vse meščanstvo kriči o draginji mesa. Mesarji torej sami ne dopustijo, da bi dobivalo meščanstvo boljše in cenejše meso. Kdo je torej kriv draginje mesa? Ni nam treba pripomniti, da so Ornič, Schmiderer itd. ob strani mesarjev proti kmetom špeharjem.

Celje. Odkar je o. Anzelm odpotoval edino-le radi nasledkov tiskovne pravde v Ameriko, dobili so njegovi sovražniki pogum in ga napadajo po liberalnih listih. Že zadnjič smo zavrtili napade na o. Anzelma v „Narodnem Listu“ kot neresnične in neosnovane. Toda obrekovalec ne miruje in je v zadnji številki začel brizgati svojo gnojnico na cel samostan v Nazarjih. Mogoče bi molčali na njegova izvajanja, toda ker zna cela Gornja Savinjska dolina, kaka propalica in kak grd značaj je napadalec, zato mu moramo odločno odrekati pravico, da bi sodil čez samostane in redovnike. Naj spravi gnoj prej izpred svojega praga, potem se lahko zglaši, ako bo imel še pogum.

Liberalci v besedah in v dejanju. Ob zadnjem volilnem boju na Kranjskem so liberalni kandidati Gangl in drugi liberalni govorniki grozno zabavljali proti vojaški napravi in napadali S. L. S., kakor da bi bila S. L. S. kriva ogromnih izdatkov za našo armado in mornarico. Tako so govorili, in kdor jih je čul, je moral misliti, da ni hujših nasprotnikov vojaški napravi, kakor so liberalci. Zdaj je pa glasoval v delegacijah Mandič, član liberalnega Ploj-Hribarjevega kluba za proračun, ki ga je predlagala vojna uprava. Res, kdo naj še kaj veruje fisti stranki, ki se predstavlja v tako različnih oblekah. Na shodu proti vojaški napravi kakor najhujši anarhisti, pri glasovanjih v delegacijah pa za armado, kakor najponižnejši hofrati. Doma pred volilci radikalni, na Dunaju vladni. Ne vemo, če igra še kje kaka stranka na svetu tako žalostno vlogo, kakoršna igrajo slovenski liberalci.

Kdo je kriv draginje? Naši liberalci in socialisti hočejo dokazati, da je vzrok draginji v tem, ker je carina na uvoz tuje živine previsoka. Vsi drugi stanovni bi imeli pri tem koristi, le kmet živinorej bi trpel. Toda kdo je v resnici kriv draginje? Pravi krivci vse draginje so pred vsem kapitalistični industriji, ki so izvojevali za industrijske izdelke ogromno carino, in ki potem kartelov neusmiljeno odirajo ubogo ljudstvo. Vsled ogromne carine se ne morejo uvažati industrijski izdelki iz tujine. Tako moramo Avstriji radi kartelov in dogovorov, ki jih imajo kapitalisti med seboj, plačevati avstrijske železne izdelke, avstrijski sladkor itd. dražje, kakor se ti avstrijski izdelki prodajajo v Belgiji, v Egiptu itd. Tega pa liberalci in socialni demokratje nečejo navajati, le ubogega kmeta dolžijo, da je kriv draginje.

Umrl je 27. okt. v Dombesu na Francoskem preč. opat rajhenburški, Dom P. M. Janez K. Epalle. Rojen dne 20. maja 1848 v Marhesu, v mašnika posvečen dne 19. marca 1878, je leta 1881 z redovnimi tovariši iz Francoskega ustanovil naselbino trapistov v Rajhenburgu, katero je najprej vodil kot prior, v zadnjih 20 letih pa kot inful. opat, ko je namreč z apostolskim pismom z dne 1. septembra 1891 naselbina bila povišana v opatijo. — Vsled ljubeznivosti in dobrotljivosti je bil blagi rajni obče priljubljen kakor pri redovnih bratih, tako pri duhovščini in vseh, ki so ga poznali. Prelep spomenik za vse prihodnje čase si je postavil sam s krasno podobo lurske Matere božje, katero je za 5000 frankov naročil v Parizu in podaril novi župnijski cerkvi Marija Lurd v Rajhenburgu, in katero so prevz. knezoškof lavantinski pred enim mesecem blagoslovili v lurski votlini. — Rajni je bil kn. šk. lavantinski konzistorijalni svetovalec, in odlikovan z oficirskim križcem Franc. Jožefovega reda. Truplo bo prepeljano v Rajhenburg. N. v m. p.!

Smodke se bodo z novim letom podražile. Kratkim cigaram se namerava določiti cena na 6 vin., britanikam na 16 vin., trabukam na 18 vin.

Klobuki se podražijo. Na zborovanju avstrijskih tovarnarjev klobukov se je z ozirom na to, da se že poldrugo leto draže za izdelovanje klobukov potrebne surovine, sklenilo, da se klobukom zviša cene.

Sladkor bo cenejši. Cene surovemu sladkorju so se v poslednjem času tako zelo znižale, kakor se to že dolgo ni zgodilo. Posledica tega je bila, da so se cene morale znižati tudi prečiščenemu sladkorju, kar se je pred kratkim tudi v resnici sklenilo. Začetkoma so mislili, da bo zadoščalo, če se cene le nekoliko znižajo. Ker je pa cena surovemu sladkorju stalno padala, zato so znižali ceno sladkorju za 11 in pol krone pri 100 kg

* Slov. kat. akad. tehn. društvo „Zarja“ si je izvolilo na običnem zboru, 28. okt. 1910 za zimske tečaj slednji odbor: Tehn. Fr. Boeh, predsednik; med. Ivo Bevo, podpredsednik; inr. Fr. Džela, tajnik; inr. Jak. Hadžir, blagajnik; phil. Jos. Lovrenčič, knjižničar; inr. Anton Kodrč, gospodar; inr. Pav. Rupnik, odbor. niški namestnik.

* Za obmejne Slovence je darovala vesela družba 24 K ob priliki blagoslovljanja kapele v Zagorcih pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Naprej!

Mariborski okraj.

m Iz sodne dvorane. Dne 26. oktobra se je vršila pri mariborskem okrožnem sodišču zanimiva obravnava. Gospod Jožef Ketiš, vrl naš somišljenik, je bil svoj čas od okrajne sodnije obsojen, da je pri zadnji občinski volitvi razžalil bivšega župana in „Stajerevega“ pristaša Antona Santla. Pri obravnavi dne 26. oktobra pa je bil Ketiš popolnoma oproščen. Ketiša je zagovarjal dr. Leskovar, stajercijanec Santla pa dr. Rosina.

m Odpadniki. Iz katoliške cerkve so v Mariboru v zadnjem času med drugimi izstopile te-le osebe: Spielvogel Berta, poštna oficijantinja; Elbert Karl, poštni sluga; Elbert Cilika, poštnega sluga žena; Zweifler Avgustin, pravnik; Hanns Karl, pravnik, sin mariborskega notarja; Brixel Viljem, c. kr. poročnik domobrancev (!); Duma Emil, tehnik, sin mariborskega peka; Spittau Ludvik, železniški pristav; Walland Franc, trgovski pomočnik, je odpadel dvakrat, prvič 4. decembra 1907, drugič pa 3. sept. 1909, in mariborski pek Witzlaczil. Kakor čujemo, se odpadništvo posebno širi med poštnimi uslužbenci.

Bolnišnica v Mariboru. Vsi zdravniki (na tukajšnji bolnišnici so drug za drugim odpadli k luterški veri.

Sv. Križ nad Mariborom. V občini Sv. Križ n. Mariborom je bil dne 28. oktobra t. l. izvoljen županom gospod Filip Galunder, za občinske svetovalce pa gospodje: Anton Walldhuber, Jakob Sternač, Jožef Gartner — vsi sami vrli udje S. K. Z.

m St. Lovrenc nad Mariborom. Nevarno delo je spravljanje plovov, to je drevesnih debel iz gozdov. Dne 27. oktobra je Kapusov hlapec Peter Pernausel, 18letni mladenič, v Kapusovi grabi nasproti St. Ožbaltu, hotel basati plohe na voz. Proti njemu se pridruži iz višine debel ploh, ki sta ga spustila dva drvarja. Čeravno na ravnini in prostorni cesti, se hlapec vendar ni mogel ogniti; ploh ga zadene, podere na tla in povalja tako, da je bil v 8 minutah mrtev. Pred leti je njegov brat Vid Pernausel utonil pri kopanju v Muri. Ubogemu očetu in materi izrekamo najglobokejše sočutje!

m Ceršak pri St. Ilju. Kaj nameravajo Nemci s svojo nemško šolo, to je izklepetal gospod Fišereder, velik Nemec iz St. Ilja. Na dan volitve se je vršil v neki gostilni ta-le pogovor med našim vrlim Šmirmaulom in med zagrizenim Fišerederjem. Fišereder: „Kaj potrebujemo duhovnike, brez teh bi lahko bili.“ Naš: „Kdo bo pa naše otroke poučeval? Ali bodo vzrasli divji kakor živina?“ Fišereder: „No, če že mora biti verski pouk, saj hodi lahko v šolo lutrovski pastor.“ — Cirberžani, ali se vam oči kaj odpirajo? Sedaj bodo pustili še en čas kaplane hoditi v šolo, kmalu bo pa prišel za njimi lutrovski pastor. Saj je bilo na šentiljski nemški šoli tudi tako.

m Ceršak pri St. Ilju. Nemci hočejo, tako vsaj slišimo, dati nemško šolo cerkveno blagosloviti. Ker ljudje sprevidijo, kakšna bo ta šola, pa morajo ljudem malo peska nametati v oči. Cirberžani, ali ste slišali kdaj že povest o volkovih in volčjih oblačilih? Ko sem to slišal, da mislijo dati Šudmarkovci šolo blagosloviti, sem se spomnil tiste stare povesti, ko je hudič, ker ni nič več duš vlovil, šel za mežnarja v neko cerkev, pa tam lepo molil in dobil ljudi s hinavščino na svojo stran. Pozor, Cirberžani! Ne pojdite na limanice!

Ceršak ob Muri. „Auf nach Zierberg!“ je kličala sobotna „Marburgerca.“ V Ceršaku se je namreč vršila v nedeljo, dne 30. okt. otvoritvena slavnost nove šulferajnske šole. Na vse strani / so se pošiljala vabila, da bi bila udeležba čim večja. A šulferajnovci so doživeli zelo občutno blamažo. Zelo skromno je bilo število gostov. Pomnožili so ga orožniki, katerih je bilo nad 30 s komis. dr. Poličinskim na čelu poslanih v Ceršak, da čuvajo šulferajnovce. Od domačega ljudstva se slavnosti ni nihče udeležil, le iz St. Ilja so prikimali stari šulferajnovci. Šulferajn je naj-jel godbo 12 moč iz Maribora, a na odredbo župana gospoda Hauca godba ni mogla vršiti svoje naloge. Župan je tudi prepovedal razobesiti frankfurtarice. Govorila sta poslanec Malik ter dr. Krautgasser iz Čmureka in še nekaj drugih. Dr. Krautgasser je hudo napadal v svojem govoru domačine. Domači fantje so med tem, ko sta govorila Malik in Krautgasser, na vasi glasno prepevali narodne pesmi. Zalostno je izpadla vsa prireditelstva šulferajnovcev. — Konstatirati moramo, da mariborski okrajni glavar gojijo veliko skrb za šulferajnovce. K stavbi šulferajnske šole v Ceršaku je poslal orožnike, da so čuvali ponoči zidovje. K otvoritveni slavnosti pa pošlje v varstvo ubogih Nemcev / kar celo trumo orožnikov. To je storil menda v zahvalo / nadučitelju-popravkarju Brezniku, ker mu je ta naročil v Spielfeldu kočijo, ko se je dne 27. oktobra udeležil kolovadnice šulferajnske šole.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Velik katoličan in vnet kristjan pred Bogom in pred ljudmi / je naš mizar Senekovič, kakor že „Zeitunge“ pišejo. Gosp. župnik so pred kratkim / na prošnjo gospoda Krambergerja, mizarja v Zg. Žerjavcih, oznanili, da se

pri njem tudi truge dobijo. To je spravilo Senekoviča v sveto jezo. Tako posvetne reči ne spadajo v cerkev in na prižnico, je rolnel v „Marburgerci.“ (Jaz pa pravim: Pogreb je vendar cerkvena zadeva in truga spada k pogrebu — bo se dal Senekovič morebiti v žaklju pokopati — in kar je cerkveno, se tudi lahko v cerkvi oznanja. Nekaj drugega je. Senekovič se boji konkurenta, boji se za slovenske denarje, ki so dosedaj tako obilno tekli v njegov žep, iz žepa pa za Šudmarko, Schulverein in za razne druge name-nje, katerih pa ne maram navesti, ker ve itak vsak, kje Senekoviča / črevelj tišči. Ja, on sam ni tako svet, kakor se dela. Le slovenski denarji mu dišijo, a Slovencev samih, ki mu jih nosijo, ne mara in dela proti njim, kjer le more. Za nemško šolo kar gori in je tam kuhan in pečen. Čudno le, da niso njemu kot „velikemu Nemcu“ / poverili delo / šolskih / klopj, ampak so jih naročili iz Maribora. Torej, gosp. Senekovič, le pomirite se / radi župnikovega oznanila, preveliko razburjenje bi vam znalo škodovati in škoda bi vas bilo; kje pa naj Šentlenarčani truge kupujejo, če vas več ni! Pravite, pri Krambergerju? Dobro, bomo poskusili.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Kmetje, tovariši! Kmet ostani pri plugu, čevljar pri kopitu, rekel bo kdo, ki bo čital sledeče vrste. In res! Kmet ni rojen za pero, pa kadar je treba, sila, tudi prime za peresnik, naj potem sivar izpade tako ali tako. Sledeče vrste naj veljajo posebno onim zaslepljenim starišem, ki imajo otroke še v nemški šoli. Bil sem po leti večkrat pri šolarski sv. maši in delal svoja opazovanja. Z otroci iz slovenske šole so prišli zmiraj vsi učitelji, vsak s svojim razredom, jih lepo postavili v vrsto in med sv. mašo nadzorovali. V nemški šoli so trije razredi, a prišel je s šolarji vselej samo eden, oziroma vselej samo učiteljica, učitelja sta se cerkve bala. Otroci iz slovenske šole so se prav vsopodobno obnašali, peli so lepo ali molili, da me je res veselilo. Oni iz nemške šole menda sploh niso vedeli, da so v cerkvi. Smejali so se, suvali, se ozirali, dražili otroke iz slovenske šole, sploh, vsak je lahko opazil, da so iz druge šole. V petek, ko se je molil rožni venec, niso nemški šolarji nič odgovarjali. Menda se res že sramujejo slovensko moliti, nemško pa še ne znajo in ne bodo nikdar znali. Kar sem jaz opazoval, pritrtili so mi tudi drugi, ki so bili pri šolarski sv. maši. Kaj je temu krivo? Gospod katehet? Mislim, dane! Kajti ako pri slovenskih šolarjih skrb za lepo obnašanje v cerkvi, kakor mi je pravil moj fant, potem stori isto gotovo tudi v nemški šoli. Vem pa, da ni še nikdar nihče videl kakega nemškega učitelja v nedeljo pri službi božji, med tem ko slovenski če ne vedno, pa vsaj velikokrat pridejo. Molilo se je v nemški šoli od kraja prav po lutrovsko, namreč samo „Očenaš“ brez „Češčena si Marija“. V prvem razredu, kakor so pravili šolarji, niso dolgo imeli niti križa. Če so ga že pozabili kupiti, zakaj so ga pozabili ravno za prvi razred?

m Sv. Lenart v Slov. gor. Slovenski stariši, poslušajte! Nemška šola bo vzela našim otrokom ne samo mili slovenski jezik, tam bodo zakopali tudi svojo krščansko vero. Za nemško šolo pride lutrovski pastor; verjemite mi to, kmetje, kajti tako je bilo v Marenbergu, v Slovenski Bistrici, v Vitanju, v Šostanju, v Ptuj, v Sevnici, v Konjicah. Dokler ni bilo nemške šole, ni bilo luterancev, odpadnikov, kakor hitro pa je prišla šola, prišel je kmalu za njo tudi pastor. Tako bo tudi pri nas. Tempel že stoji, drugo pa pride v kratkem. Kdo pa je stavil nemško šolo? Nemško-lutrovski Schulverein, ne pa katoliški Schulverein, ki tudi obstoji. Kdo pa je oče šole? Malik, ki je od cerkve odpadel in bil od žene ločen. Kdo pa se najbolj navdušuje za njo? Vsi jih poznate v trgu, da niso najboljši kristjani, v cerkvi jih nikdar ne vidite in eden teh, ki pa je še mlad, je nedavno nekemu rekel, da prvo, kar bo storil, bo, da bo odpadel od vere. In kaj je z uspehi v nemščini na takih šolah? Pred kratkim je časnik pisal, da je celo sin nadučitelja take nemške šole pri skušnji za gimnazijo ravno iz nemščine — padel. Pa vsaj to ni nič čudnega. Jaz bi rad vedel, kaj bi bilo z vami, vi ne-spametni stariši, če bi vas posadil v kitajsko šolo in vas takoj izpraševali katekizem, računanje itd. v kitajščini. Če niste bili prej neumni, postali bi potem, in ravno tako bo z vašimi otroci, ki jih silite v nemško šolo. Tepece boste imeli, ki ne bodo znali ne nemški ne slovenski. — Šentlenarčan.

m Smolinci. Pred kratkim smo imeli tukaj volitev župana; seveda je izvoljen zopet prejšnji. Volitev je bila tako tajna, da niti vsi odborniki niso vedeli za njo. Gospod župan je že mnogokrat obljubil popraviti občinsko cesto tako, da se bo lepo vozilo, a storilo se dosedaj še ni nič. Občinska cesta je od leta do leta slabejša, sedaj je že taka, da par živine komaj potegne prazen voz iz blata. Tako slabe ceste prav gotovo na celem Stajerskem ni najti, kakor je v Smolincih. Pisatelj, ki piše v „Slov. Gospodarju“ o jeruzalemskem romanju in pravi, da so ulice v Jafi nesnažne in polne prahu, kadar pa deži, mora biti tako blato, da bi Slov. gorice lahko tekmovali z njim, je mislil pri tem gotovo na Smolince, pa je radi lepšega zapisal Slov. gorice. Prosili smo že c. kr. okr. glavarstvo v Mariboru za odpomoč, a vse je zastoj, vse je le glas vpijočega v puščavi. Ako še en čas tako ostane, potem se lahko s časom vsi v blatu potopimo z županom vred. Radovedni smo vsi, ali se bo sedaj bolj pobrignil naš župan za občinsko cesto, ko je zopet izvoljen, čeravno preveč tajno. O tem pa, kar bo c. kr. okr. glavarstvo v tej zadevi ukrenilo, vam bodem že poročal. — Smolincan.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Tukajšnji šolarski kuhinji so darovali sledeči gospodje nastopne prispevke: C. g. Janžekovič J., župnik, 20 K, dr. J. Kronvogel, g. dr. Tipliš, g. dr. Gorišek, po 10 K, g. dr. Haunik, g. notarski kandidat A. Krajber, g. K. Aubl, g. Lešnik J., po 5 K, g. A. Zemljč, 8 K, g. A. Zabukšek, K 5-30, g. Pavlič P. kaplan, g. dr. Lovrec, po 4 K, g. Fr. Arnuš, g. Al. Arnuš, g. Fr. Kramberger, pos. taj., po 3 K, g. Tolič, odv. uradnik, 2 K, g. V. Kraft, g. Fr. Breznik, po 1 K, g. Stanovšek, 5) h. iz sodnijskih poravnav: Kebrič—Kauče, 20 K, g. dr. Lešnik, 10 K, Kocbek—Purgaj, 10 K, g. Kremp, 7 K, Klobasa—Močnik, 10 K. Nabiralnik pri g. A. Zemljč, K 6-30, učenka Kramberger Liza, 10 K, Bog. plati. Prihodnjic dalje.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Umrli je v ptujski hiralnici usmiljenka sestra Rosina Riedl po dolgi in silno mučni bolezn — želodčnem raku — na praznik Vseh svetnikov. Pokojna je službovala dolgo vrsto let v bolnišnici in hiralnici, kjer je bila kot nad vse vneta organizatorinja in izvrstna postrežnica pri vseh bolnikih zelo priljubljena. Blagi sestri naj sveti večna luč!

p Huda nevihta z bliskom, gromom in silnim nalivom je bila na vernih duš dan; pač redka pri-kazen!

p Trgovska zadruga za okoličico sodnijskega okraja Ptuj. Glasom odloka c. kr. okrajnega glavarstva v Ptuj z dne 13. septembra 1910. (Štev. 22725, je pripoznalo c. kr. okrajno sodišče v Ptuj na pritožbo nekaterih zadrugnikov, kateri so vplačali v poprejšnji dobi (veljavno za več let nazaj) do 1. aprila 1910 pri bivšem trgovskem združenem načelniku vstopnino (Inkorporationsgebühr) v večjem znesku kot 4 krone, da se istim zadrugnikom / na zahtevo povrne ona nepravilno previsoko zaračunjena svota (n. pr. so nekateri morali plačati mesto 4K po 10 K itd.), ako se prizadeji gospodje trgovci z zadostnimi pisemnimi dokazi, oziroma pričami, izkažejo in to pisмено ali ustmeno / na c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj, ali pri načelniku trgovske zadruge gospodu V. Zorko pri Sv. Andražu v Slov. gor. naznanijo.

p Sv. Barbara v Halozah. Letošnje vino je izvrstno, le malo ga je, zato ima že zdaj prav lepe cene. Saj je pa tudi privoščiti ubogim vinogradnikom, ki imajo tako ogromne stroške. — Sedaj nam naj bo dovoljeno še javno vprašanje. Zakaj se tajnik posojilnice vozi v Ljubljano in Gradec? Ali je posojilnica tudi včlanjena pri / bankrotnem Agro-Merkurju v Ljubljani? Na ta vprašanja hočemo natankega odgovora!

p Središče. Ptujski „Stajere“ se je s svojo zadnjo številko, v kateri je priobčil neko budalost iz Središča, tako prikupil središkim liberalcem, da / se je odbornik Zveze slovenske napredne mladine javno izrazil (so pride na razpologo), da si bode / naročil „Stajerca.“ Kdo še potem dvomi o napredku in narodnosti slovenskih liberalcev!

p Središče. Gospod Mat. Ivanuša, tajnik bralnega društva „Edinost“ in vneti pristaš Nar. stranke, je bil pretečeni teden obsojen zaradi razžaljenja časti v neki ženski zadevi, katere pa nočemo spravljati v javnost. Tožil ga je istotako pristaš Narodne stranke in zastopal tožbo odvetnik dr. G. Serbec. Mi smo pri tej zadevi le tega mnenja: ali bi ne bilo pametno, da bi dr. Serbec / kot / sovodja Nar. stranke nasvetoval strankama premirje / in ne pustil, da / se tirajo pred sodišče. Tako se liberalci sami sebe ubijajo.

p Sv. Bollenk pri Središču. Ana Kosi, mati g. Antona Kosi, nadučitelja v Središču, je tukaj umrla dne 29. oktobra 1910. N. v m. p.!

p Kostivnica. Kostivničanje! Sedaj, ko smo spravili poljske pridelke pod streho, si bomo lahko privoščili malo več počitka kakor doslej. Nikakor pa sedaj ne smemo popolnoma počivati, ampak ravno sedaj, ko se bomo lahko telesno nekoliko odpočili, se poprimimo z vsemi močmi duševnega dela, bistrimo si svojega duha s čitanjem raznih gospodarskih knjig in katoliških časopisov. Kadar počiva telo, naj se bistri naš duh. Zato pa v roke dobro katoliško berilo! Na noge sedaj, ko se bliža zimski čas, vsak katoliški mož in vsak pošteno misleči mladenič naj si naroči kakšen v katoliškem duhu pisan list, ako / eden ne zmore naročnine, naj si naroči dva skupaj, rečimo „Slovenskega Gospodarja“, eno / polovico leta plača eden, drugo polovico drugi. „Stražo“ naj si naročijo cele vasi skupaj, „Naš Dom“ / pa naj bi imel vsak zaveden mladenič in mladenka. Kdor si pa nikakor ne more naročiti kakega lista, ta pa naj nemudoma pristopi (ako še ni) k bralnemu društvu in tam bo dobil vsakovrstnega dobrega in kratkočasnega berila. Ako se bomo poprijeli z vsemi močmi dobrega katoliškega berila, tedaj bomo lahko napredovali v dušnem in telesnem oziru in ne bo se nam bati naših sovražnikov, kateri hočejo poteptati v blato naše najdražje svetinje, našo vero in naš mili slovenski jezik.

p Dornova. Ti hujdič ti, pje aj si čuja, ke smo v „Gospodari!“ — Vraga, aj smo zlo? — Samo da bi ti veda! Neki vrag nas je vse po imenu noter sprava. — Tako so se hudovali naši Stajercijanci, ko so bili pohvaljeni v „Gospodarju.“ Sedaj ugibajo, kdo bi bil to pisal. Poparjeni hodijo, / kakor mokre kokoši. Dolžijo ude bralnega društva. Pa vi mislite, da mi drugi ne znamo pisati? Haha! Tudi „feuerwerjl“ so že poparjeni. „Feuerwerjl“, vas pa vprašam, ali bo že skoraj kak napis na uti požarne Brambe? Človek ne ve, ali je klavnica, ali plesišče, ali pa keglišče. Stajercijanci, / vas pa bodi sram, / ker nimate druge dušne hrane kakor giftno kroto.

Ljutomerski okraj.

1 Kapela pri Račinah. Dne 2. novembra zjutraj je umrl občasposlovovalni Andrej Zemljik, bivši veleposesnik v Račinah. Svoje otroke je spravi pravočasno vsakega k svojemu poklicu, za svoja stara leta pa si je izvolil svojo gorico v Paričaku. Huda bolezen mu je že eno celo leto grenila one zaželjene vesele trenutke. Truplo bo dne 4. novembra pokopano, duša pa se naj raduje tam nad zvezdami.

1 Gornja Radgona. V nedeljo dne 13. novembra zvečer priredi bralno društvo veselico. Na vsporedju je veselica „Tri sestre“, petje in tamburanje. Domačini in posebno še vsi sosedje, potrudite se v nedeljo k Sv. Petru, da vidite in slišite, kaj premoreno udje bralnega društva, mlad, in dekliske zveze! Vsi dobro došli v gostilni L. Karbaša.

1 Franc-Jozefova šola v Ljutomeru priredi v nedeljo, 13. novembra v gostilni g. Vaupotiča v Ljutomeru šolsko tombolo v prid ubožni šolski mladini. Začetek ob 6. uri zvečer. Pridite v obilnem številu!

1 Sv. Križ na Muraskem polju. Prostovoljno gasilno društvo v Stari in Novi vasi, katero je bilo še le lansko leto ustanovljeno, priredi dne 13. listopada t. l. tombolo v gostilni g. Majerja, katere čisti dobiček je namenjen za najpotrebnejše gasilno orodje. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi vsa sosedna bratska društva kakor vsacega posameznega. Odbor.

Slovenjgraški okraj.

s St. Janž na Vinski gori. Sklicuje se na dolžbe par. 19 tiskovnega zakona, prosim z ozirom na notico, objavljeno v štev. 38. „Slov. Gospodarja“ z dne 22. septembra 1910 med slovenjgraškimi novicami pod napisom: „St. Janž na Vinski gori“, da priobčite sledeči popravek: Ni res, da sem poln štajercijanske modrosti; res je marveč, da jaz ne zajemam iz „Stajerca“ modrosti. Ni res, da mi Rauscher posreduje, da dobivam jaz ta neprecenljivi list „Stajerc“ brezplačno in se hodim potem v Celje klanjat Nemcem, res pa je, da Rauscher za me nikjer ne posreduje, da „Stajerca“ sploh ne dobivam, tudi ne brezplačno, in da se ne hodim zato nikomur klanjat. Nadalje ni res, da je Auer pod roko oddal naš občinski lov Rauscherju, res pa je, da je Rauscher prostovoljno doplačal za občinski lov 240 K. — Tudi ni res, da je g. Fran Kranjc obljubil za občinski lov 200 K, res pa je, da je obljubil g. Kranjc za lov samo 50 K. — St. Janž na Vinski gori, dne Anton Vodušek, župan v St. Janžu na Vinski gori; po: dr. Vekoslav Kukovec, odvetnik v Celju.

Konjiški okraj.

k Konjice. Lov občine Sv. Kunigunda pride k vnovični dražbi. Javna dražba se boče vršila v uradnem poslopiju c. kr. okrajnega glavarstva v ponedeljek dne 14. novembra 1910 ob 11. uri dopoldne. Izključna cena znaša 60 K.

k Konjice. V zadnji številki smo poročali o kmetu iz Nove vasi, ki je potegnil čez svoj travnik žico, da bi tako zabranil škodo, ki so mu jo delali jahči kneza Windischgrätzja na travniku. C. kr. okr. sodišče je dalo celo stvar preiskati in dognalo se je, da so bila poročila nemških listov, da je potegnil kmet žico čez cesto, neresnična, kajti žica je bila potegnjena samo čez travnik. Kmet je bil oproščen.

Celjski okraj.

c Griže. Kmečka hranilnica in posojilnica začne poslovati 7. nov. Uradni dan vsak ponedeljek od 8.—10. ure. V zadrugo se sprejemajo osebe, ki se morejo vezati s pogodbi in prebivajo ali imajo posestvo v župnijah: Griže, Zalec, St. Pavel pri Prebodu.

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Druga in tretja predstava „Garcia Morena“ se je tudi krasno posrečila. Drugokrat so nas v lepem številu obiskali Smarčani, v veliko večjem številu pa so k tretji predstavi zadnji nedeljo ljubi nam Križevčani prihiteli. Hvala vam iskrena! Veliko veselje ste nam naredili, sami pa ste tudi imeli izreden užitek na krasni igri, ki je vsakemu dopadla. Naj bo žal vsakemu, ki si te igre ni ogledal. Mi petrški Orli pa smo ponosni na to prvo svojo prireditev. Na zdar!

c Mozirje. V „Narodnem Listu“ se širokousti neko človeče z najnovejšo novico, da so bili trije kolovodje klerikalne stranke obsojeni na denarno globo radi žaljenja časti, pri tem pa se čisto hladnokrvno spozabi, da so bili tudi trije kolovodje liberalne stranke obsojeni, a ne radi žaljenja časti, ampak zaradi čisto drugih dejanj, ter sta morala dva v večdnevnom zaporu premišljevati svoje modrosti, eden pa je dobil denarno kazen. Ljudje na svetu so pač različni, nekateri imajo primeroma dolge jezike, nekateri primeroma dolge prste, nekateri pa vsemogočno hrepenenje po visokih časteh. Dopisniki „Narodnega Lista“, ako se čutite prizadete, pomislite, da imate še marsikatero črno piko na sebi, katere ob priložnosti še razkrijemo.

c Radomirje pri Sv. Frančišku. Gospod urednik! Ker se iz naše prijazne vasi kaj malo izve, hohem vam jaz poročati, žalibog le žalostne, a resnične stvari. Na sruči mi je pač naša mladina, kako je ona udana pijančevanju. Povsod v drugih krajih se snujejo bralna in izobraževalna društva, da se mladina izobražuje, a pri nas je še vse po starem. Tako mladina zabaja v nedeljah v gostilno, namesto da bi doma prebirala dobre knjige in časopise. Posledica je navadno v nedeljo zvečer tepež, tako, da človek ni varen življenja. Tako se je letos dvakrat zgodilo, da

so napadli brez vsega povišja mirnega človeka, ki je šel mimo njih, da celo v druge vasi hodijo po noči delat nemir in razsajat. Letos so hodili posebno pogosto napadat v sosedno vas Okonino; zahvaliti se je le prebivalcem Okonine, da ni prišlo do tepeža, kar pač kaže, da je v Okonini v obilni meri že razširjeno pošteno časopisje, katerega se tudi fantje pridno poslužujejo. Ker so Radomirčani uvideli, da se fantje iz drugih vasi z njimi ne prepirajo, so se pa začeli sami med seboj. Tako so se pretečeno nedeljo zvečer spopadli v gostilni pri Slatinšku. Konec je bil ta, da je bilo več fantov nevarno ranjenih. Ta žalosten slučaj pač kaže, kako dobro bi bilo pri nas ustanoviti bralno društvo, da bi dobila mladina veselje do čitanja. Že lansko leto se je govorilo o nekem društvu, a je zopet zaspalo. Ljubitelji mladine, vzdražite se!

c St. Vid pri Grobelnem. Kakor so se šentvidski liberalci že dostikrat osmešili s svojimi dopisi v „Narodnem Listu“, tako tudi z onim v štev. 42 t. l. in sicer sedaj še bolj, kakor kedaj poprej. Vse se jim smeje. Vidi in sliši namreč stvari, o katerih drugi nihče nič ne ve. Mogoče, da upliva na njihove možgane tako hudo jesenska megla in vedno hušja zima, brez dvoma pa jim je najbolj zmešalo pamet šentvidsko bralno društvo, katero se je zopet oživilo. Napovedovali so mu smrt, sedaj pa tako razočaranje. Varali so se torej v svojih nadah, in to jih tako boli, da vsled prevelikih bolečin ne vedo, kje jim stoji glava. To dokazuje oni dopis v „Narodnem Listu“ z dne 20. oktobra, kjer se je neki „Furman“ prav na široko razkoračil in si privoščil bralno društvo, pa je reva sam sebe udaril po čeljustih. Knjig namreč ni nesla dekla iz mlina v županovo hišo, kakor piše Furman, ampak nasprotno, dekla je imela naročilo, naj odnese iz županove hiše zavoj s knjigami, ki se nahaja že več kakor leto dni pod županovo streho. Iz tega sledi, da je tudi vse drugo zlagano, o čemur poroča dopisnik dalje v omenjenem članku. Laž je torej, da je mislil sprejeti župan bralno društvo pod svojo streho, in vsled tega tudi njegova žena ni imela nikakega vzroka, da bi ošela svojega moža, kakor laže v dopisu. Pripoznati bo moral torej dopisnik, da si zasluži častno ime „lažnjivec najdebelejše vrste“, dokler ne dokaže, da je vse resnično, kar je pisal. In če se dalje Furman v članku pritožuje nad slabo cesto, kjer se pogrezajo kolesa do osi in živina ko kolen, se temu ni čuditi, če naložijo poln voz mastnih laži; še na lepi cesti bi ne mogel dalje s takim vozom. — Zatorej le lažite naprej, da vas ljudje še bolj spoznajo in da izgubite še več pristašev, kakor ste jih do sedaj. Res, križ je s takimi ljudmi, ki mislijo, da storijo dovolj, če trobijo v liberalni rog. Zato, lažnjivi gospodek, skrbite, da ne bodete več lagali, in spoštovali vas bomo. Vi pa, udje bralnega društva, ne ustrašite se liberalnih napadov in zatirajte liberalne časopise, kjer jih najdete. Zato zopet ponavljamo, da hiša, kjer se berejo taki listi, ni katoliška.

c Braslovče. Kakor druga leta, tako se je tudi preteklo zimo obdržavala šolarska kuhinja, ki prav izborno upliva na razvoj šolske mladine v telesnem in duševnem oziru ter mnogo pripomore k rednemu šolskemu obiskovanju. Pričelo se je kuhati bolj pozno kot druga leta, to pa zaradi tega, ker je bilo početkoma šolskega leta ugodno vreme in so otroci opoldne hodili domov h kosilu. Ko je pa nastopilo deževno in slabo vreme, je pričela delovati šolarska kuhinja, kjer so otroci dobivali dovolj tečne in dobro pripravljene jedi. V 62 dneh se je razdelilo približno 7000 porcij in so znašali vsi stroški v gotovini in prispevki v naturalijah 322,33 K. Da so se zamogli ti stroški pokriti, gre hvala vsem, ki so v ta namen kaj prispevali. V prvi vrsti je treba omeniti velerodnega gospoda barona Cnoblocha, ki vsako leto prispeva največji znesek. Nadalje častite duhovščine: gg. kanonik Bohine, dekan Hribnik, katehet Vogrinec, potem g. Pauer, g. dr. Červinka, g. Fl. Rak, g. plem. Bien, g. dr. Lampret, gđc. Zotter (Marschitz), gosp. Krell in še nekateri drugi, kakor je razvidno iz nabiralne pole. Slavni krajni šolski svet je dal kurivo in prepustil polovico šolskih glob v ta namen. To leto smo dobili novega dobrotnika v slavnem pevskem društvu, ki je naklonilo 20 K, za kar mu naj bo izrečena najpristronejša zahvala z željo, da ostane stalen podpornik te prekoristne naprave. Najzdatnejši donesek smo to leto prejeli od prireditve na Legantu, za kar gre posebna hvala gospodu dr. Červinku in gospodu Kramerju, ki sta se mnogo trudila, da je imela veselica dober vspeh. Nadalje je omeniti vse podpornike, ki so prispevali kaj v naturalijah, le žal, da v tem oziru premožnejši posestniki premalo store in je kuhinja navezana večinoma na že zgoraj omenjene dobrotnike. Gospa Pauer je tudi to leto dajala hrano nekaterim revnim otrokom, enako je bila gostoljubna miza v župnišču pogrnjena večim ubogim šolarjem. Bog plati! Pohvalno je treba omeniti tudi gospoda Lovro Plaskana, ki je prispeval v naturalijah, če ravno njegovi otroci niso obiskovali kuhinje. Vsem vrhim dobrotnikom šolarske kuhinje naj bo na tem mestu izrečena najpristronejša zahvala s prošnjo, da tudi to leto ostanejo zvesti podporniki te prekoristne naprave. Po sklepu računov je podpisano vodstvo prejelo po gđc. Ježovnik / lep dar od g. Rudolfa Krenerja, kaplana pri St. Rupertu; tudi njemu: hvala lepa! — Šolsko vodstvo Braslovče, dne 30. oktobra 1910.

c Dijaški kulinji v Celju so darovali od 14. sept. do 25. okt. 1. sledeči dobrotniki: Zlatko Korošec, blagajnik pri Merkurju, 10 K; dr. Al. Brendič, v poravnavo Zupanc—Vouk, 20 K; pokojnega Janeza

Zupanc, posestnika v Gaberji volilo 2019 K; J. Fon, c. kr. profesor, 10 K; Ant. Kramar, krmar Brežice, z geslom: „spovni vojni listek“, 9 K; dr. Jur. Korošec, odvetnik, Celje, K 330, Anton Turšek, st. trgovec in posestnik Marija—Nazarje, 10 K; dr. Matja Slavič, m. šk. propovednik v Celju, 10 K; Satina Pavel, činovnik, Deraš, Dalmacija, 2 K; Jos. Sattler, vpok župnik, 2 K; Jos. Krivec, Sv. Tomaž pri Ormožu, 2 K; Fr. Ks. Meško, župnik Marija na Zili, 3 K; ital. nica v Celju, mesto venca na krsto pok člana gosp. Wajda, 15 K; J. Smrtnik, posoj. ravnatelj, 10 K; Jos. Berk, knjigovodja, 10 K; Vargazon Karol, uradnik vin zadruge, 10 K; dr. Koderman Karol, odv. koncip., 10 K; Prekoršek Ivan, pot. učitelj, 10 K; dr. Jos. Zdošek, odv. koncip., 20 K; Mravljak Fran, gimn. učitelj, 10 K; Tribnik K. gimn. učitelj, 10 K; Braško Ivan, c. kr. prof., 10 K. Vsem darovalcem priročna hvala!

c Kat. slov. izobr. društvo pri Sv. Petru na Medvedovem selu priredi v nedeljo dne 6. nov. po večernicah velezanimivni poučni shod s poučnim govorom dr. Korošca. Udje in prijatelji društva vsi na ta shod!

c Sv. Jurij ob juž. žel. Naša „Dekliška zveza“ priredi prihodnjo nedeljo, 6. novembra takoj po večernicah v gornji dvorani „Katoliškega doma“ veselico. Na vsporedju je: Vestalka, žaloigra v 5 dejanjih in srečolov. K obilni udeležbi vabi Dekliška zveza.

Brežiški okraj.

b Brežice. Večji mladeniški shod za Spodnje Posavje, ki bi se imel vršiti še to jesen v Brežicah, se je iz važnih vzrokov moral preložiti na prihodnjo pomlad. Zato pa zdaj po zimi mladina tem bolj na delo doma v svojih društvih. Pridobivajte tudi one, ki dosedaj še niso razumeli važnosti izobraževalnega dela!

b Dobje pri Planini. Ni vredno odgovarjati na neslanosti in budalosti, katere je objavil nek dopisnik iz Dobja v „Narodnem Listu“ in „Stajercu“. Sramota neznačajneži! Biti hoče obenem v narodnjak in pristaš „Stajerca“, dela pa vedno samo za nemškega kramarja in krčmarja proti Slovincu. Kronice so mu vse. Drugod imenujejo take ljudi „lumpe“. Si razumel?

b Zabukovje. Toliko vpitja in hrupa še ni bilo pri nas, od kar stoji svet, kot ga je letos. In kdo je temu kriv? Naši liberalni voditelji so hoteli potlačiti vse, kar se dotika katoliško-narodnega naziranja, ter posejati po našem mirnem Zabukovju ljuljko liberalizma med pšenico. A ni se jim prav nič posrečilo, s svojo nesramno kritiko dosegli so edino le lepo blamažo, koja jim sedaj venča njihove politično napolnjen butice. Vsi njihovi sladki upi in građavi, sezidani v oblakih, so zginili med penečim valovjem bistre Save. Naše ljudstvo je izpoznalo, da je lira zabukovskih naprednjakov izgubila pravi glas. Kot razjarjeni volkovi so se zaganjali z vso silo v gospoda J. Vrečkota (sedaj bogoslovca), kateri je priredil tukaj shod zaradi poldnevnega pouka. Tudi g. dr. Benkoviča bi se bili kaj radi znebili, ali zmanjkalo jim je „korajže“. Njegov tabor se je podrl z velikim hrúšcem na tla. Potrgate so se vse vezi in zmešane štrene so se razpletle.

b Brežice. Tukajšnje „Kat. slovensko izobraževalno društvo“ priredi v nedeljo dne 6. novembra ob 1/3. uri popoldne v veliki dvorani Narodnega doma, velezanimivni in poučno igro „Črevljar“. Zleti bi bilo pri naših okoličinah malo več zanimanja za naše prireditev kot do sedaj. Zlasti bi pa naj naša slavna inteligenca, katere vedno zatiruje, da pri nas ni nikakoršnega strankarskega nasprotstva, pokazala ob tej priliki svojo prijaznost z obilnejšo udeležbo. Sicer pa, ako se bodo oni ogibali naših prireditev, jim tudi mi ob njihovih prireditvah lahko s tako prijaznostjo potremo. Zatorej vrli Slovenci in Slovenke, pridite v obilnem številu, da se navzijete poštenega veselja. Bodete videli, da vam ne bo žal. Smeha bo dovolj in sicer po ceni. Na zdar! — Posavčan.

Vestnik mladinske organizacije.

Središče. Naša mlada „Mladeniška zveza“ je imela v nedeljo, dne 31. oktobra že drugokrat svoj poučni sestanek. Tokrat nas je obiskal tudi Orel-domačin Jož. Praprotnik iz Maribora, ki je prav lepo in zanimivo govoril o značaju, ki mora krasiti vsakega našega mladeniča in ki je podlaga vsakemu uspešnemu delu. — Seveda to, da se je začela tako vrolo gibat naša mladina, mrzi nekaterim naprednim (!) nasprotnikom, ki odpirajo vse predale svoje puhle in piškave učenosti in hočejo prav po naprednjaško z lažjo in obrekovanjem škodovati naši zvezi. — Pa preko vseh teh „kapacitet“ in njihovih nizkotnih napadov koraka naša vrla mladina neustrašeno naprej.

Sv. Bolhenk pri Središču. V nedeljo dne 6. novembra bo po večernicah v posojilničnih prostorih dr. Hohnjec imel predavanje osobito za mladino.

Iz celega sveta.

Nekaj, kar da misliti. Ravno dne 20. septembra je minulo 40 let, ko si je pijemonteški kralj Viktor Emanuel z orožjem osvojil Rim (ter uropal last cerkve in papežev. Od fistega časa so nasledniki sv. Petra jetniki v Vatikanu, katere sme zasramovati vsak jud, kakor je to storil rimski župan jud Natan pred kratkim. „Tu smo in tu ostanemo!“ je ponosno dejal Viktor Emanuel, ko je zasedel novo prestolno palačo v Kvirinalu, ki jo je ukralk papežu. Toda še ne 38 let star — 7 let po osvojitvi Rima — je moral palačo zapustiti, umrl je hitro. Njegov brat Amadej pa, ki so ga španski revolucionarji leta 1871 dvignili na španski prestol, je moral že dve leti potem zapustiti špansko in se je vrnil v Italijo. Sin Viktorja Emanuela, kralj Humbert, je bil v Monci umorjen 1. 1900, ravno 30 let po osvojitvi Rima. Najmlajša hči Viktorja Emanuela je Marija Pija, ki se je leta 1862

poročila s portugalskim kraljem. Sedaj je že 42 let vdova. Morala je doživeti, da so 1. februarja 1908 zarotniki zavrtno ustrelili njenega sina Karola I. in najstarejšega vnuka Alojzija. Pretečene dni pa so s Portugalskega morali bežati: stara mati (Marija Pija), mati in sin (kralj Manuel). Bežali so ponoči, v megli. Stara mati, hči Viktorja Emanuela, se vrača v svojo domovino Italijo revna kot beračica, brez vseh sredstev. Sedanjí laški kralj jo bo moral rediti na svoje stroške. To se je zgodilo ravno 40 let potem, ko je njen oče papežu uropal Rim. Kdor misli, da je to le slučaj, prav! So pa ljudje, ki še verujejo, da se grehi očetov, posebno božji ropi, kaznujejo na otrocih še v tretjem in četrtem členu in da se božja roka tudi v 20. stoletju ni skrčila.

Velikanske povodnji v Italiji. V neapeljskem zalivu so bile dne 25. t. m. velikanske povodnji. Na stotine ljudi je izgubilo življenje. Lepa neapeljska pokrajina je postala čez noč puščava. Vinogradi so popolnoma uničeni, o vinski trgatvi ne more biti govora več let. Mesta in kraji ob neapeljskem zalivu so grozno poškodovani. Na mnogih mestih je udarila strela v poslopja ter jih vnela. V mestu Casamiccioli je voda razdrila celi del mesta. Kopaliska poslopja in sosedne hiše so porušili valovi. Tudi ostali mestni deli so zelo poškodovani. Otok Ischia je popolnoma opustošen. Voda je izpodkopala manjše hiše, da so se prodle. Brzjavna zveza z otokom je uničena. V mestu Cetara je baje našlo nad 200 ljudi smrt. Ceste so pokrite z mrtveci in ranjenci. Tudi v drugih mestih je voda naplavila mnogo zemlje, nenadoma udrila v manjše hiše, da so našli mnogi smrt v valovih. Vojni minister je odposlal v ponarečene kraje vojaške zdravnike, več vojaštva z vsemi pripravami ter odredil, da odpluje bojno brodogojstvo iz Spezzije k otoku Ischia na pomoč.

Upor kmetov v Italiji. V okolici mesta Campagne Sasso so hoteli imeti kmetje davčne olajšave. Ker se jim želja ni izpolnila, so se oborožili s kosami in cepci, zasedli rotovž, pretepli župana, mestne svetnike in uradnike. Posredovati je morala policija, ki je več oseb zaprla.

Skopuh. V Trstu se je vsled lakote nezavesten zgrudil krošnjar France Svidarič. Rešilna družba ga je prepeljala v bolnišnico, kjer so našli pri njem za 19.000 kron vrednostnih papirjev in 300 kron v gotovini.

Cigani oslepili otroka. Blizu Kragujevca v Srbiji so prišli tolpo cigánov, ki je kradla tuje otroke. Dobili so pri njih 12 letnega dečka oslepljenega; otroka so ujeli izven neke vasi, ga gnali v hosto, tam so ga zvezali ter mu deli neko reč v oči, da so mu izsolzele in je otrok oslepel. S takim oslepljenim otrokom hodijo potem po vaseh beračit. Ko je ljudstvo zvedelo, da so orožniki prijeli cigane, se je zbralo okoli njih, jih hotelo vzeti orožnikom in jih raztrgati.

Lopov kot kolera. Vsi časniki so preplavljeni s poročili o koleri, in strah pred to boleznijo se je razširil na vse strani. Toda neki kmet v Rusiji se ni nikakor ustrašil kolere, temveč je skušal pod krinko kolere dobiti pod palec kaj okroglega. V neki vasi v Rusiji je neka siromašna vdova prodala pred dnevi par volov in dobila zanje lepe novce. Neki njen sosed, ki se je polakomnil tega denarja, se je primerno našemil, pomazal lice s sajami in blatom ter šel v hišo k vdovi. Potrkal je na vrata. Vdova mu je prišla odpret, a ko ga je zagledala, je odskočila vsa preplašena. Lopov je stopil v sobo, zaprl za seboj vrata ter začel govoriti s spremenjenim glasom: „Jaz sem kijevska kolera, slišala si o meni dovolj. Danes je prišla tvoja ura, prišel sem po tebe, ker poteklo je troje življenje. Pripravi se in idi z menoj!“ Vdova je začela prositi „kolero“, naj se je usmili. „Milostljiva in dobra gospa kolera. Usmiliti se otrok, ako se nočete usmiliti zaradi mene.“ — „Idi, pripravi se in pojdi z menoj,“ odgovorila je ostro „kolera“, — „pojdi brez besede, kajti nimam časa, da bi čakala.“ — „Dobra in milostljiva gospa kolera, ali bi se mogla odkupiti na kak način? Poglej male otročičke, rada bi jih vzgojila, pusti me živeti, povej kaj zahtevaš?“ Nato reče milostljiva „kolera“: „Daj mi denarje, ki si jih dobila za prodane vole, pa se hočem zadovoljiti to pot.“ Ko je ženska to čula, je veselo pohitela iz sobe po novce. Med potjo pa si je vseeno domislila, da bi se posvetovala o tej stvari z vaškim načelnikom, pa je odšla v njegovo hišo. Ko sta se oba vrnila v koč, je poklicani načelnik napadel „kolero“ in izkazalo se je, da je ta kolera ničeva. „Kolero“ so nato vaščani pošteno pretolkli, vdova pa je bila še bolj vesela svojega življenja in denarja.

Kolera.

Minoli teden je že tudi Ljubljano obiskala kolera. V noči od 23. na 24. oktobra je obolela tleltna hčerka kontrolorja v dež. prisilni delavnici Pavločiča, pričela je bruhati, dobila je drisko in imela zelo hitro žilo. Graška bakteriološka preiskava je dognala, da je deklica obolela za kolero. Vendar pa ta bolezen ni dolgo trajala, kajti deklica je že dne 28. oktobra popolnoma ozdravela. Njo in celo družino so že izpočetka boleznij v uradniški hiši / prisilne / delavnice najstrožje izločili. Dekličino blato se je ves čas nene boleznij sprosti razkuževalo. V splošnem so se ukrenile najstrožje / varnostne odredbe. Bati se torej ni treba ničesar.

Na Dunaju / je umrl / dne 31. oktobra / v Franc Jožefovi / bolnišnici delavec Franc Klaus / s / kolera sumljivimi znaki. Preiskava še ni končana, vendar vsi znaki kažejo na azijsko kolero.

V Osjeku na Hrvaškem že šest dni ni nihče obolel na kolero. Iz nekaterih drugih krajev na Hrvaškem pa se javljajo novi slučajji azijske kolere. Tako je v Bagdadu na novo obolelo 17 oseb, umrlo 15,

v bagdadškem okraju je pa obolelo 19, umrlo pa na kolero 16 oseb.

Na Ogrskem se je v občini Dormanđ zopet pojavila kolera. V zadnjih dneh je obolelo na kolero 10, umrlo pa 5 oseb.

V Carigradu na Turškem se je pojavila kolera med vojaštvom. Natančno število na kolero obolelih ni znano. Samo pri drugem vojnem oddelku so našli nad 200 oseb, ki so zbolele na kolero.

Gospodinjski tečaj na kmetijski šoli v Št. Jurju ob juž. žel.

V soboto, dne 29. oktobra se je končal prvi 6-tedenski gospodinjski tečaj za kmečke dekleta na kmetijski šoli v Št. Jurju ob juž. žel. Namen tega tečaja je bil, pripravljati kmečke dekleta za bodoči poklic kot gospodinje. One naj bi se vsposobile za razumno sodelovanje pri razvoju kmetijstva, pri pridelovanju, osobito pa pri umnem predelovanju in porabi pridelkov; spoznajo naj naloge glede dobrobitja družine in naj postanejo zmožne, te naloge tudi prav izpolnjevati.

Da so taki tečaji res občutno potrebni za naše razmere, kaže dejstvo, da se je prijavilo 50 prostnic; od teh se jih je lahko sprejelo samo 15. Te so stanovale v zavodu, kjer so dobivale tudi hrano.

Poučevalo se je teoretično in praktično, in sicer: g. ravnatelj Belle: vrtnarstvo in porabo sadja; (letos vsled bolezni g. ravnatelja samo praktično); g. ing. agr. Jos. Zidanšek: govedoreja, svinjereja, perutnistvo in mlekarstvo; gospodična J. Zemljan, gospodinjstva učiteljica: naloga gospodinje v stanovanju in kuhinji, kuhanje, knjigovodstvo gospodinje, skrb za zdravje, strežba bolnikom in pranje.

Pri praktičnem delu sta navajala upravnik in vrtnar. Oziralo se je povsod na kmečke razmere in je bil cel pouk strogo naslonjen na praktične potrebe, katere se pojavijo v gospodinjstvu; skušalo se je obenem vcepiti dekletom pravo spoštovanje do dela.

Navzlic kratkemu času šestih tednov lahko z veseljem poudarjamo, da se je tečaj izborno obnesel in so končni uspehi pokazali, da se je namen tečaja popolnoma dosegel. Taki tečaji se bodo prirejali sedaj vsako leto na kmetijski šoli.

Književnost in umetnost.

§ „Dopolnilo civilnopravnim zakonom“ za leto 1906—1910“ je izšlo koncem avgusta 1910. Dopolnilo se za ceno 1 K 20 vin. dobiva po vseh knjigarnah in pri uredniku dr. Volčiču v Novem Mestu; pri tem je dobi brezplačno tudi, kdor pri njem kupi V. zvezek (Zemljiškoknjižni zakoni po 6 K) ali VI. zv. (Predpisi o nespornih pravnih stvareh po 7 K); ob naročilu naj se pridene 6 vin. za poštnino.

§ „Družinska pratika za leto 1911“ z zelo raznovrstno zanimivo vsebino ter mnogimi, letos posebno izbranimi slikami je izšla. Dobiva se od sedaj nadalje v vseh trgovinah. Cena 24 vin. izvod, po pošti 10 vin. več. Kdor bi je ne mogel dobiti pri domačem trgovcu, naj si jo naroči v Ljubljani pri Katoliški tiskovni ali pa v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva. Zahtevajte povsod le našo „Družinsko pratiko“ s podobo sv. Družine. Razprodajalci dobe znaten popust.

§ Trgovski koledar za leto 1911 je izšel. Letošnji koledar se odlikuje po obširni izborni vsebini, tako da je vreden sovrstnik dosedaj izšlih koledarjev društva „Merkur.“ Koledar prav toplo priporočamo občinstvu, posebno pa slovenskemu trgovstvu. Koledar je uredil gospod dr. Rudolf Marn. Cena mu je s poštnino vred 1.20 K.

Poročilo o živinskem sejmu v Mariboru dne 26. okt. 1910.

Na sejmu je bilo 112 volov, 7 bikov, 408 krav, 10 komadov mlade živine, skupaj 537 komadov živine. Tendencia: Prodajali so se dobro rejeni voli od 84—86 K, na pol debele od 80—82 K, slabejši od 74—76 K; voli za pitanje od 66—68 K; dobro rejene krave od 64—66 K, na pol debele od 66—68 K, slabe krave (krave za klobasarje) od 58—60 K; dobro rejeni biki od 60—62 K; mlada živina od 66—68 K, za 100 kg žive teže; teleta od 1 K 10 vin. do 1 K 20 vin. za 1 kg žive teže. Tendencia: Na današnjem sejmu je bilo precej živine, kupcev pa primeroma malo. Živahna kupčija je bila z dojnimi, kakor tudi z brejnimi kravami. Kupčija z rejeno živino je bila malo mrtva, oddajala se je kakor prejšnji teden, prodalo se je pa le malo število. Telet je bilo na sejmu malo število, pri nas je namreč navada, da pridejo mesarji navadno na dom po teleta, prodajala so se pa precej dobro.

Poročilo o živinskem sejmu v Gradcu dne 27. okt. 1910.

Na sejmu je bilo 334 volov, 292 bikov, 415 krav, 119 telet, skupaj 1160 komadov živine. Prodajali so se dobro rejeni voli od 92—106 K, na pol debele od 78—90 K, slabejši od 74—76 K; voli namenjeni za pitanje od 80—90 K; dobro rejene krave od 68—80 K, na pol debele od 54—66 K; slabejši od 40—54 K; biki od 76—94 K; mlade dojne krave do 4 teleta od 74 do 90 K; starejše dojne krave od 64—72 K; breje krave od 64—76 K, za 100 kg žive teže. V izven se je prodalo 433 komadov živine, in sicer na Spodnje Avstrijsko 30 komadov, na Gornje Štajersko 257 komadov, na Tirolsko in Predarlško 117 komadov, Solnograško 19 komadov, v Trst 10 komadov; skupaj 433

komadov. Tendencia: Na današnjem sejmu je bilo 120 komadov živine manj, kakor zadnjič. Cena slabejši živini je padla za 2 K. Cena drugi vrsti živine je bila nespremenjena.

Poročilo o sejmu zaklane živine v Gradcu dne 28. oktobra 1910.

Na sejmu je došlo dne 28. oktobra 344 telet in 1586 svinj; med tednom je došlo: 94 telet in 1008 svinj, skupaj 438 telet in 2594 svinj. Prodajala so se zaklana teleta (osnažena) od 146—162 K; zaklane svinje od 140—152 K za 100 kg žive teže. Tendencia: Na tem sejmu je bilo 10 telet manj in 367 svinj več kakor zadnjič. Cene so bile nespremenjene.

Svinjski sejem na Dunaju dne 31. oktobra 1910.

V početku sejma je bilo 4585 alpskih svinj, 5689 ogrskih svinj, skupaj 10274 svinj; naznanjenih (katere pridejo še na sejem) 1532 svinj; skupaj torej 11806 svinj. Prodajale so se dobro rejene ogrske svinje od 136—138 vin., izvanredno do 140 vin., na pol debele od 130—134 vin., stare in lahke od 124—138 vin.; alpske svinje od 110—134 vin.; merjaseci in izvržene plemenske svinje od 108—120 vin., za 1 kg žive teže. Tendencia: Na današnjem sejmu je bilo 786 alpskih in 1379 ogrskih svinj manj kakor zadnjič. Radi precej manjše množine svinj so bile cene v početku kakor prejšnji teden, pozneje so pa cene svinjam padle. Ogrske svinje so se oddajale v početku 3—4 vin. dražje, pozneje pa kakor zadnjič.

Poročilo o živinskem sejmu na Dunaju dne 31. okt. 1910.

Na sejmu je bilo 3217 komadov rejene živine, 389 pašne živine in 799 slabe živine; po vrsti 2860 volov, 554 bikov, 841 krav in 150 bivolo, skupaj 4405 komadov živine. Prodajali so se dobro rejeni voli od 100—118 K, na pol debele od 88—103 K, slabejši od 76—92 K, izvanredno do 122 K; dobro rejeni biki od 96—100 K, na pol debele in slabejši od 80 do 94 K, izvanredno od 70—100 K; dobro rejene krave od 90—100 K, na pol debele in slabejši od 74—88 K, izvanredno do 100 K; dobro rejeni bivoli od 70—76 K, na pol debele in slabejši od 58—68 K; rejena ogrska pašna živina od 70—87 K; slaba živina (živina za klobasarje) od 54—74 K, za 100 kg žive teže. Tendencia: Na današnjem sejmu je bilo 367 komadov živine manj, kakor zadnjič. Kupčija z biki je bila mirna — kakor prejšnji teden, čeravno jih je bilo precej manj, proti koncu jim je pa cena še celo padla. Kupčija z rejeno živino je bila mirna, v začetku so bile cene kakor zadnjič, proti koncu je padla cena rejeni živini za 1—2 K. Cena na pol debele živini je padla za 2—3 K. Slabejše vrste živina, kakor pašna in bivoli so se morali oddajati za 3—6 K ceneje. V izven se je prodalo 480 komadov živine. Neprodanih je ostalo 37 komadov. Izven sejma se je nakupilo 910 komadov živine.

Najnovejše novice.

Mil. knez in škof se odpeljejo te dni na Dunaj k škofovskim posvetovanjem.

Spremembe. Župnijo v Podšredi je dobil č. g. Josip Krohne, župnik v Razborju; župnijo v Vuhredu č. g. Henrik Hrašovec, župnik v Pernicah.

Učiteljske vesti. Stalno učiteljsko mesto v Šoštanju je dobil gospod Miloš Tajnik. Prestavljena je učiteljica gospa Marija Zeleznik iz Sv. Jurja v Sl. gor. k Sv. Križu nad Mariborom.

V Mariboru je umrl bivši mesar Jožef Vurcer, rodом iz Gornje-Radgone.

Škof Aichner, knez in škof v Briksenu, je umrl dne 2. novembra, star 94 let. Vsled svoje starosti se je že leta 1905 odpovedal škofovskemu sedežu in je živel do te dobe v pokoji. Pokojnik je bil mož velike učenosti in globoke pobožnosti. Njegova knjiga o kanoničnem pravu se še sedaj rabi v bogoslovjih. V političnem življenju je posredoval in pomiroval v boju med tirolskimi krščanskosocialci in konzervativci. Svetila mu večna luč.

Poroke. V Celju se je poročil urednik „Nar. Dnevnik“, gospod Janko Lesničar z gđc. Terezijo Gregorič iz Male nedelje. — V Spodnji Polskavi se je poročil g. Karl Steinklauber z gđc. Viktorijo Grundner, oba iz Pragarskega.

Pragarsko. Ker je šel dosedanji postajenačelnik Svernenfeld v pokoj, imenovan je na njegovo mesto hud nemški nacionalce, Schneider, doseđaj v Sp. Dravogradu.

Francoski ministrski predsednik podal ostavko. Dogodki za časa železničarskega štrajka na Francoskem niso ostali brez posledic. Med člani ministrstva je večkrat prišlo do hudih spopadov. Dne 2. t. m. se je vršila seja ministrskega sveta, ki je pooblastila ministrskega predsednika Brianda, da izroči predsedniku ljudovlade ostavko / celega / francoskega ministrstva. Kakor se poroča, je bila seja zelo kratka. Po izvajanjih ministrskega predsednika je izjavil delavski minister Viviani, da odstopi. Ko je še pravosodni minister izpregovoril / par besed / je bila seja pri koncu. Skoro gotovo je, da bo sestava novega ministrstva zopet poverjena Briandu. Od sedanjih ministrov se ne vrnejo več poljedelski minister Ruau, na katerega mesto stopi / radikalec / Lafere, / delavski minister Viviani, na katerega mesto vstopi Pueh, in pravosodni minister Bartu, katerega / bo / nadomestil Reinaud.

Listnica uredništva.

Šmartno pri Velenju: Prihodnjič!